

for disse veje forøget til 22 m. Arealet mellem de 18 m, der er den normale største udlægsbredde, jfr. § 25, stk. 2, og den øgede udlægsbredde på 22 m, kan efter § 40, stk. 3, kun kræves stillet til rådighed for vejanlægget mod erstatning. Såfremt allerede selve udlægget med øget bredde medfører, at ejeren afskæres fra en rimelig udnyttelse af arealet, kan han efter de nærmere regler i § 37 forlange arealet overtaget af kommunen mod erstatning.

Ligeledes under hensyn til klasse I-vejes særlige færdselsmæssige betydning foreslås der i *stk. 2* tillagt vejmyndigheden hjemmel til at pålægge byggelinjer til sikring af muligheden for en fremtidig udvidelse af private fællesveje af klasse I. Ligesom efter lov om offentlige veje § 34 foreslås der tillige givet vejmyndigheden beføjelse til at foretage sådant byggelinjepålæg, hvis færdselens tarv i øvrigt gør det nødvendigt, f. eks. for at holde bebyggelsen i en vis afstand fra vejgrænserne.

Virkningen af byggelinjepålægget skal i øvrigt efter forslaget være den samme som ved byggelinjepålæg efter lov om offentlige veje jfr. forslagens § 35, stk. 1 og 2, sammenholdt med lov om offentlige veje § 34, stk. 3 og 4. Også reglerne om ejerens adgang til at kræve arealovertagelse ved byggelinjepålæg og til at få erstatning ved afgivelsen af de med byggelinjeservitut belagte arealer til vejanlæg er foreslået udformet i lighed med lov om offentlige vejes bestemmelser, jfr. forslagens §§ 40 og 37.

Efter henstilling fra Frederiksberg kommune har man i *stk. 3* foreslået, at kommunalbestyrelsen skal kunne bestemme, at udlægsbredden for private fællesveje af klasse I og II, der har tilslutning til veje af tilsvarende karakter i Københavns kommune, skal forøges til indtil 20 m.

Frederiksberg kommune har til begrundelse for sit ønske om denne ændring i forhold til betænkningens udkastet henvist til, at § 10 i Frederiksberg kommunes bygningslov i dag foreskriver, at ingen ny gade må have mindre bredde end 20 m; og at bestemmelsen i Københavns bygge lov, der ligeledes foreskriver en bredde på mindst 20 m, ikke ændres ved lovforslaget. På grund af den nære tilknytning mellem det københavnske og frederiksbergske vejnet finder Frederiksberg kommune det rigtigst, at der for veje, der har tilslutning til veje af tilsvarende karakter i Københavns kommune, kan foreskrives en bredde af 20 m. Efter bestemmelsen formulering og placering skal der ikke ydes erstatning efter § 40, stk. 3, for den øgede udlægsbredde på 2 m i forhold til de normale 18 m, jfr. at § 40, stk. 3, alene henviser til § 30, stk. 1, men ikke til stk. 3. Beslutninger om øget udlægsbredde

indtil 20 m giver heller ikke ejeren krav på arealovertagelse efter § 37. Hvis en udlægsbredde på indtil 22 m derimod bestemmes efter § 30, stk. 1, for veje af klasse I, finder de almindelige regler i §§ 37 og 40, stk. 3, anvendelse på den udlægsbredde, der overstiger 20 m.

Til § 31: (udkast § 21).

Da de i forslagens § 24 omhandlede vejudlægsplaner er af interesse ikke alene for de ejendomme, som direkte berøres af planerne, men også for andre ejendomme i de pågældende og tilgrænsende områder, foreslås det, at planerne skal fremlægges til almindeligt eftersyn, før de endeligt vedtages eller godkendes. Bestemmelsen er i øvrigt udformet med byplanlovens § 7 som forbillede.

Reglerne i § 31 finder ikke anvendelse i en række tilfælde, hvor vejudlægget er sket efter anden lovgivning, jfr. opregningen i § 43.

Til § 32: (udkast § 22).

For at undgå at der i tiden efter at den i § 31 omhandlede kundgørelse om fremlæggelse af udlægsplanerne har fundet sted, men inden planerne er endeligt godkendt eller vedtaget, foretages dispositioner, som kan vanskeliggøre gennemførelsen af de udarbejdede udlægsplaner, foreslås det i lighed med bestemmelsen i byplanlovens § 8, at intet areal, der er omfattet af udlægsplanen, indtil videre må bebygges eller på anden måde anvendes i strid med planen uden vejmyndighedens samtykke.

Til § 33: (ny bestemmelse).

Da de i bestemmelsen omtalte spørgsmål har betydning for en række grundejere, som i overensstemmelse med principperne om partsøffentlighed bør have adgang til at blive bekendt med de foreliggende planer, foreslås det at give de pågældende grundejere mulighed for at udtale sig, før beslutning om de nævnte spørgsmål træffes.

Til § 34: (udkast § 23).

Det foreslås i *stk. 1*, at der skal ske offentlig kundgørelse om beslutninger om vejudlæg m. v.

Bestemmelsen er på dette punkt i overensstemmelse med lov om offentlige veje § 37, stk. 1, og svarer også til reglerne i byplanlovens § 7, stk. 1.

Også *stk. 3*, hvorefter de truffne bestemmelser skal respekteres af alle rettighedsindehavere over de pågældende ejendomme, er udformet overensstemmende med lov om offentlige veje § 37, stk. 2 og en række andre lovbestemmelser.